

Peche Tadeusz¹ (1923-1989), profesor zwyczajny doktor habilitowany, urodził się 9 września 1923 roku w Warszawie, zmarł 6 lutego 1989 roku w Warszawie.

W 1939 roku ukończył Gimnazjum Ogólnokształcące im. J. Zamoyskiego w Warszawie – uzyskał tzw. małą maturę. W okresie okupacji kontynuował konspiracyjnie naukę w Liceum Humanistycznym im. J. Zamoyskiego w Warszawie, gdzie w 1941 roku otrzymał świadectwo dojrzałości. W latach 1942-1944 odbywał studia konspiracyjne na Uniwersytecie Warszawskim, gdzie zaliczył 2 lata studiów prawniczych. Jednocześnie, w latach 1941-1944 uczęszczał na studia konspiracyjne w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Pracę magisterską z zakresu ekonomii pt. „*Pieniądz w gospodarstwie planowym*”, której promotorem był profesor Marcin Wyczałkowski, obronił w 1946 roku.

Profesor T. Peche całe swoje życie naukowe związał ze Szkołą Główną Handlową. Najpierw, w latach 1945-1953 pracował w jej oddziale w Łodzi (późniejszej WSE w Łodzi) - kolejno jako asystent, adiunkt (w latach 1945-1950) oraz zastępca profesora w Katedrze Rachunkowości (w latach 1950-1953). W 1949 roku obronił pracę doktorską, pisaną pod kierunkiem prof. Jana Drewnowskiego, pt. „*Ewolucja banków centralnych*”. W tym też roku uzyskał tytuł doktora nauk ekonomicznych. Od 1956 roku do przejścia na emeryturę w 1989 roku pracował w Szkole Głównej Planowania i Statystyki w Warszawie, kolejno jako: zastępca profesora w Katedrze Rachunkowości (od 1956 r.), docent etatowy (od 1960 r.), profesor nadzwyczajny (od 1968 r.), profesor zwyczajny (od 1974 r.). W roku 1960 uzyskał tytuł doktora habilitowanego za pracę habilitacyjną pt. „*Rachunkowość przedsiębiorstw a rachunkowość społeczna*” opublikowaną w 1959 r. przez Polskie Wydawnictwo Gospodarcze. W tym samym roku został zatrudniony na stanowisku docenta. W roku 1974 uzyskał tytuł profesora zwyczajnego.

Naukowo pracował także w innych instytucjach, między innymi w Naukowo-Badawczym Instytucie Włókiennictwa w Łodzi (1947 r.), Instytucie Przemysłu Drobno i Rzemiosła w Warszawie (1957-1960), Wojskowej Akademii Politycznej im. F. Dzierżyńskiego w Warszawie (1967-1970).

Doświadczenie zawodowe zdobywał także w praktyce gospodarczej. W okresie wojennym był księgowym w Domu Handlowym „Jerzy Lipowski i Spółka” (1940-1942) i Zakładach Przemysłowych „Warsam” w Warszawie (1942-1944). W 1945 roku rozpoczął pracę urzędniczą w Centrali Żelaza i Stali w Katowicach. W latach 1947-1949 pracował na stanowisku referendarza i rady w Biurze Regionalnym Centralnego Urzędu Planowania w Łodzi. W latach 1949-1952 był rzeczoznawcą rachunkowości w Ekspozyturze Biura Organizacji Rachunkowości w Łodzi. W latach

1952-1953 pracował na podobnym stanowisku w Centrali Handlowej Przemysłu Papierniczego w Łodzi oraz w latach 1953-1956 – w Zespole Rzeczoznawców Rachunkowości Przemysłu Drobego i Rzemiosła w Łodzi.

W latach 1972-1982 był konsultantem Departamentu Księgowości Ministerstwa Finansów, członkiem prezydium i przewodniczącym podkomisji programowej Państwowej Komisji dla Biegłych Rewidentów przy Ministerstwie Finansów. Natomiast w latach 1982-1986 pełnił funkcję konsultanta w zakresie problematyki pieniężno-kredytowej w Narodowym Banku Polskim. W latach 1986-1988 czynnie działał w Stowarzyszeniu Księgowych w Polsce, pełniąc między innymi funkcje: sekretarza generalnego, vice-prezesa Zarządu Głównego, przewodniczącego Rady Naukowej przy Zarządzie Głównym. Był także członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego oraz Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego.

Profesor T. Peche pełnił również szereg funkcji i obejmował wiele stanowisk w macierzystej uczelni na Wydziale Finansów i Statystyki SGPiS. W latach 1961-1967 był prodziekanem tego wydziału. Pełnił również funkcję kierownika Zakładu Organizacji i Techniki Rachunkowości (1965-1968), kierownika Studium Podyplomowego Elektronicznego Przetwarzania Danych (1968-1969), kierownika Katedry Organizacji Przetwarzania Danych (1968-1972), kierownika Studium Doktoranckiego Elektronicznego Przetwarzania Danych (1972-1974), kierownika Katedry Przetwarzania Danych i Rachunkowości (1978-1988). W roku 1988 przeszedł na emeryturę.

Profesor T. Peche był autorem, współautorem oraz redaktorem ponad 250 publikacji. Najważniejsze z nich to między innymi: „Metody bilansowe w rachunkowości a systemy informacyjne w gospodarce narodowej”, „Ogólna teoria rachunkowości”, „Organizacja i mechanizacja rachunkowości”, „Podstawy współczesnej ewidencji gospodarczej”, „Zarys ogólnej teorii rachunkowości”, „Państwowe Organizacja rachunkowości i przetwarzania danych”, „Nowoczesna rachunkowość a zarządzanie w skali przedsiębiorstw i gospodarki narodowej”, „Teoretyczne podstawy rachunkowości”, „Modele ewidencyjne”.

Profesor T. Peche uważany jest za kontynuatora Warszawskiej Szkoły Rachunkowości – stworzonej przez profesora Stanisława Skrzywaną. Był on niewątpliwie najwybitniejszym teoretykiem rachunkowości w Polsce powojennej i twórcą słynnego modelu ewidencyjnego rachunkowości zwanego „teoretycznym modelem T. Pechego”. W swoich opracowaniach i dydaktyce łączył problemy mikroekonomiczne rachunkowości z zagadnieniami makroekonomicznymi, rachunkowością społeczną. Jego prace z zakresu rachunkowości społecznej opierały się na metodologii rachunkowości jednostkowej i uwypuklały jej rolę jako źródła informacji makroekonomicznej, podstawy sporządzania bilansów gospodarki narodowej i procedur obliczania produktu globalnego.

Zwierciadlanym odbiciem pracy naukowej profesora Tadeusza Pechego była zdecydowana reorganizacja formy dydaktyki z zakresu rachunkowości: nauczanie rachunkowości to nauczanie metody bilansowej – metody myślenia niezbędnej każdemu wykształconemu ekonomistcie.

Profesor T. Peche swoje zainteresowanie naukowe kierował również na problematykę komputeryzacji rachunkowości. Znajomość funkcji i metod informatycznych umożliwiła profesorowi oryginalne opisywanie rachunkowości i jej związków ze statystyką gospodarczą. Wiedza i dociekliwość naukowa T. Pechego to bogate dziedzictwo środowiska w którym pracował.

Cechy osobowościowe Profesora, jak i jego ogromne zaangażowanie w rozwój metodologii rachunkowości sprawiły, że tej problematyce poświęcone były badania naukowe najbliższych jego współpracowników i wielu naukowców z innych ośrodków akademickich. Profesor wypromował 10 doktorów i był naukowym przewodnikiem wielu prac habilitacyjnych.

Najważniejsze nagrody i wyróżnienia, jakie otrzymał T. Peche to: Brązowy Medal za Zasługi dla Obronności Kraju, Srebrny Medal za Zasługi dla Obronności Kraju, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

¹ Opracowała A. Cicha na podstawie: K. Zasiewska, hasło: *Peche Tadeusz* [w:] *Słownik biograficzny rachunkowości w Polsce*, pod red. S. Sojaka, SKwP, Warszawa 2007.